

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 22 oktober 2025

Zaaknummer 2025.333

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van [REDACTED], woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 14 juli 2025 van de examencommissie van de School of Business and Economics van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende de ongeldigverklaring van de herkansing van de Individual Research Paper, onderdeel van het vak Consumer Psychology (EBC4079) wegens fraude.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 31 juli 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op dezelfde dag, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de ongeldigverklaring van de herkansing van de Individual Research Paper, onderdeel van het vak Consumer Psychology (EBC4079) wegens fraude. Het besluit werd niet bijgevoegd.
2. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2025 verzoekt het CBE aan appellante om nadere informatie te sturen voor 7 augustus 2025, te weten:
 - Een kopie of screenshot van het besluit waarop de datum zichtbaar is;
 - Een ingevuld en ondertekend beroepsformulier.
3. Bij e-mailbericht van 4 augustus 2025 stuurt appellante de gevraagde informatie. Bij e-mailbericht van diezelfde dag stuurt het CBE aan appellante een ontvangstbevestiging en legt de verdere procedure uit.
4. Bij e-mailbericht van 4 augustus 2025 zendt het CBE het beroep van appellante door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE uiterlijk 25 augustus 2025 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 15 september 2025 en dat dientengevolge uiterlijk op 1 september 2025 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
5. Bij e-mailbericht van 28 augustus 2025 vraagt het CBE aan verweerder naar de stand van zaken.
6. Bij e-mailbericht van 4 september 2025 laat verweerder aan het CBE weten dat op die dag de uitkomst van het schikkingsgesprek aan appellante is verstuurd en dat verweerder aan appellante heeft verzocht om uiterlijk 9 september 2025 voor 12.00 uur te laten weten of ze haar beroep wenst voort te zetten of in te trekken.
7. Bij e-mailbericht van 9 september 2025 heeft appellante aan verweerder bericht haar beroep te willen voortzetten. Op diezelfde dag heeft appellante ook het CBE bericht dat zij haar beroep wenst voort te zetten en geeft aan 15 september 2025 terug te zijn van vakantie.

8. Bij e-mailbericht van 9 september 2025 zijn partijen uitgenodigd voor de (online) hoorzitting op 15 september 2025. Op dezelfde dag verzoekt appellante om de hoorzitting uit te stellen, omdat ze onvoldoende tijd heeft om zich op de hoorzitting voor te bereiden. De hoorzitting wordt verplaatst naar 22 september 2025.
9. Bij e-mailbericht van 15 september 2025 stuurt verweerder een afschrift van de uitkomst van het schikkingsgesprek en geeft aan dat dit tevens dient als verweerschrift. Op dinsdag 16 september 2025 is hiervan mededeling gedaan aan appellante.
10. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 22 september 2025, waarbij appellante tezamen met [REDACTED] is verschenen. Namens de commissie is verschenen [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED].
[REDACTED].

STANDPUNTEN PARTIJEN

11. Appellante stelt in het beroepschrift dat zij van mening is dat er geen sprake van fraude is. Zij geeft aan er zeker van te zijn dat het door de plagiaatsoftware gevonden mogelijke plagiaat het gevolg is van overlappingen met betrekking tot onder meer de manier van formuleren, de structuur van de paper en het niet correct vermelden of vergeten van bronvermeldingen. Daarnaast geeft appellante aan dat het vermeende plagiaat ook mogelijk te wijten is aan het feit dat alle studenten in de herkansingsronde moesten kiezen uit dezelfde achttien documenten, waaruit elke student minimaal drie documenten moest selecteren. Appellante geeft tevens aan het ook niet raar te vinden dat er overeenkomsten kunnen zijn met betrekking tot een theoretisch kader en een hypothese omdat dit door haar is opgesteld aan de hand van een kader dat in overeenstemming was met papers die studenten onder begeleiding van docenten ter voorbereiding op het examen hadden bestudeerd. Daarnaast geeft zij ook aan gebruik te hebben gemaakt van LibSearch, een veelgebruikte en aanbevolen databank van de UM, om zodoende meer relevante informatie te vinden bij het schrijven van de paper.
12. Volgens appellante heeft de beschuldiging van plagiaat ernstige academische en persoonlijke gevolgen. Appellante vindt het jammer dat zij een ongeldigverklaring heeft gekregen en niet de kans krijgt dit enkel als een leermoment te beschouwen. Consequentie hiervan is dat appellante het vak het volgende academische jaar (2025-2026) opnieuw moet volgen, wat volgens haar aanzienlijke persoonlijke en financiële gevolgen met zich meebrengt. Zo werkt appellante sinds januari 2025 fulltime en verkeerde zij in de veronderstelling dat zij haar studie met succes had afgerond. Dit aangezien appellante ook al haar scriptie succesvol had behaald en onderhavig vak het laatste vak was dat zij nog moest halen voor haar diploma. Een nieuwe inschrijving brengt volgens appellante aanzienlijke kosten met zich mee (bijvoorbeeld het te betalen collegegeld van naar schatting meer dan 2500 euro) en kan ook zorgen voor een negatieve impact op haar huidige baan.
13. Appellante is daarnaast van mening dat het gehele onderzoek naar het vermeende plagiaat disproportioneel lang heeft geduurd. Ook heeft zij de communicatie met verweerder gedurende het onderzoek niet bepaald als prettig ervaren.

14. Appellante is tot slot van mening dat het besluit van verweerder om het examen met een ongeldigverklaring te beoordelen niet in verhouding staat met een in haar ogen menselijke fout, het is de eerste keer dat ze tijdens haar studie van plagiaat wordt beschuldigd, en verzoekt het CBE dan ook het besluit te heroverwegen.
15. Verweerder geeft in haar verweerschrift aan dat zij als onderdeel van de beroepsprocedure op 18 augustus 2025 een schikkingsgesprek met appellante heeft gevoerd. Tijdens dit gesprek heeft appellante toegelicht waarom zij van mening is dat zij geen plagiaat heeft gepleegd. Voor de inhoud van deze toelichting wordt verwezen naar de overwegingen elf tot en met veertien van deze uitspraak en het in het kader van deze beroepsprocedure door appellante ingediende beroepschrift.
16. Tijdens het gesprek heeft verweerder toegelicht dat het besluit gebaseerd is op informatie uit meerdere bronnen, waaronder het plagiaatrapport en de analyse van de blokcoördinator. Daarnaast heeft verweerder appellante toegelicht dat haar paper veel overlap vertoont met een paper van een andere student uit de eerste reguliere toetsronde maar dat dit paper om privacyredenen niet met appellante kan worden gedeeld.
17. Na afloop van het schikkingsgesprek heeft appellante verweerder nog een e-mail gestuurd met een nadere toelichting en aanvullende ondersteunende informatie waarin zij concludeert dat de vaststelling van plagiaat onterecht en onvoldoende onderbouwd is.
18. Verweerder heeft naar aanleiding van het schikkingsgesprek en de van appellante aanvullende ontvangen informatie verder onderzoek gedaan en opnieuw zorgvuldig naar het dossier gekeken.
19. Verweerder benadrukt dat het besluit tot stand is gekomen na een zorgvuldig doorlopen procedure en dat het niet enkel gebaseerd is op de analyse van de blokcoördinator maar dat deze analyse wel het startpunt was voor het uitvoeren van een nader onderzoek.
20. Zoals eerder aangegeven heeft ook het plagiaatrapport een belangrijke rol in de totstandkoming van het besluit. In de brief aan appellante, waarin verweerder de uitkomst van het schikkingsgesprek toelicht en dat tevens dienstdoet als verweerschrift, heeft verweerder de uitkomsten van het plagiaatrapport nogmaals toegelicht omdat er bij appellante nog de nodige onduidelijkheden lijken te bestaan over het gebruik en de waarde van het betreffende plagiaatrapport. Verweerder heeft appellante daarbij aangegeven dat de plagiaatsoftware (Turnitin) alle tekst markeert die exact overeenkomt met de oorspronkelijke bron. Dat betekent niet per definitie dat alle gemarkeerde tekst ook noodzakelijkerwijs plagiaat is, maar dat het wel een reden is om nader onderzoek te doen. Daarom moet er ook altijd een zorgvuldige analyse van de bevindingen van het rapport volgen.
21. Volgens verweerder blijkt uit de analyse dat er duidelijke letterlijke overeenkomsten zijn met een paper dat door een andere student voor het reguliere examen is ingediend. De overlap is volgens verweerder niet beperkt tot losse woorden of termen, maar betreft grote delen van zinnen en in bepaalde gevallen complete zinnen. Dit is volgens verweerder met name zichtbaar in paragraaf 2.1 (reclamestrategieën), 2.2 (emoties trots en schuld) en 3 (methoden) van het paper. Zoals door verweerder in het besluit van d.d. 14 juli 2025 reeds aangegeven betreft de overlap met het paper van de andere student vierentwintig procent.
22. Ten slotte heeft verweerder ook ter controle het paper van de andere student bekeken, zoals geïdentificeerd door de plagiaatsoftware. Vervolgens zijn beide papers met elkaar vergeleken om

de mate van overlap te beoordelen. Deze analyse bevestigde volgens verweerder volledig wat al was aangegeven in het plagiaatrapport en door de blokcoördinator: er zijn sterke overeenkomsten, zowel in inhoud als in de exacte bewoordingen. Deze overlap kan volgens verweerder zonder enige twijfel niet uitsluitend worden toegeschreven aan toeval en het gebruik van dezelfde bronnen en documenten. Om deze onderbouwing voor appellante transparanter te maken en haar te helpen de beslissing van verweerder beter te begrijpen heeft verweerder de analyse van de blokcoördinator, de geanonimiseerde paper van de andere student en het plagiaatrapport meegestuurd bij de brief waarin de uitkomst van het schikkingsgesprek wordt toegelicht.

23. Verweerder stelt dan ook vast dat het schikkingsgesprek en het daaropvolgende onderzoek geen reden is om haar beslissing te herzien en besluit dan ook om appellante geen schikking aan te bieden. Verweerder is van mening dat haar beslissing op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en dan ook in stand dient te blijven.
24. Verweerder erkent wel dat de procedure langer heeft geduurd dan wenselijk is en begrijpt dat deze vertraging appellante onnodige stress kan hebben bezorgd. Het is volgens verweerder echter belangrijk op te merken dat de vertraging geen wezenlijke invloed heeft gehad op de situatie van appellante. Aangezien haar zaak betrekking heeft op een herkansing, zou volgens verweerder de volgende gelegenheid om het examen af te leggen sowieso in het komende academische jaar vallen – zelfs als de zaak eerder zou zijn behandeld.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 22 september 2025

25. De standpunten van appellante en verweerder worden herhaald.
26. Appellante heeft voor de gelegenheid een presentatie voorbereid om haar standpunten daarmee te verduidelijken. In grote lijnen komt de presentatie overeen met haar beroepschrift.
27. Appellante loopt middels de presentatie door haar paper en onderbouwt daarbij per onderdeel, waar volgens de blokcoördinator plagiaat zou zijn vastgesteld, waarom zij van mening is dat daar geen sprake van plagiaat kan zijn. Zo gaat appellante uitgebreid in op de totstandkoming van de titel van haar paper en de overlap met betrekking tot de gebruikte standaardvariabelen in relatie tot het theoretische kader van haar paper.
28. Appellante is daarnaast van mening dat verweerder haar laatste studiejaar niet als strafverzwarende omstandigheid had mogen laten meewegen. Dit is volgens appellante door verweerder als onderbouwing gebruikt in een van de e-mails die appellante heeft ontvangen nadat ze om een nadere toelichting van haar vermeende plagiaat had gevraagd.
29. Naar aanleiding van de toelichting van appellante geeft verweerder aan dat er door appellante weliswaar is ingegaan op de analyse van de blokcoördinator maar dat appellante hierbij het plagiaatrapport buiten beschouwing laat. Volgens verweerder laat het rapport, met een totale overlap van drieënveertig procent, niets aan duidelijkheid te wensen over en wordt de analyse van de blokcoördinator, die ook duidelijke gelijkenissen qua opzet en structuur constateert, daarmee bevestigd. Zoals door verweerder reeds schriftelijk aangegeven, bevatten de secties 2.1 en 2.2 van het paper veel zinnen die (vrijwel) identiek zijn aan het paper van de andere student. Verweerder merkt daarbij op dat zelfs een of twee identieke zinnen in de regel al als plagiaat wordt gezien. Voor een verdere onderbouwing van haar besluit verwijst verweerder naar het verweerschrift.

30. Vervolgens geeft het CBE aan appellante nog de mogelijkheid om te reageren op de mondelinge toelichting van verweerder.
31. Voor appellante is het nog niet helemaal duidelijk op basis van welke grond zij nou van plagiaat wordt beschuldigd en wat ze dan anders had moeten of kunnen doen om dit te voorkomen.
32. Verweerder verwijst hierop naar de definitie van plagiaat zoals opgenomen in de Onderwijs- en Examenregelingen (OER) van SBE. Volgens verweerder is de grond van het vastgestelde plagiaat duidelijk, die is zowel de analyse van de blokcoördinator als het plagiaatrapport.
33. Verweerder benadrukt daarbij dat het vastgestelde plagiaat ingeval van appellante in verhouding tot andere zaken een stuk steviger is gezien de grote hoeveelheid letterlijke overeenkomsten.
34. Naar aanleiding van de beide toelichtingen heeft het CBE nog een aantal vragen. Zo is het CBE benieuwd of de paper van de andere student daadwerkelijk is ingediend voor het reguliere examen of toch voor de herkansing. Verweerder geeft hierop aan dat het inderdaad om de reguliere ronde ging.
35. Daarnaast is het CBE benieuwd hoeveel studenten de herkansing gemaakt en vervolgens gehaald hebben. Volgens verweerder hebben ongeveer 24 van de 30 studenten de herkansing succesvol gemaakt. Op de vraag of er naast de zaak van appellante nog in andere zaken vermoedens van plagiaat zijn vastgesteld, geeft verweerder aan dat dit in nog een andere zaak het geval is.
36. Het CBE is benieuwd hoeveel studiepunten appellante nu misloopt en wat de studievertraging daadwerkelijk zou zijn.
37. Verweerder geeft aan dat het gaat om zesenhalf studiepunten. Een ongeldigverklaring wordt volgens verweerder standaard opgelegd in dit soort plagiaatzaken zoals ook voorzien in de van toepassing zijnde OER, al helemaal in de zwaardere gevallen, zoals ingeval van appellante. Verweerder geeft aan dat het feit dat het om een relatief kleine opdracht gaat en ook nog eens de laatste is die appellante moet behalen niets af doet aan het feit dat het vastgestelde plagiaat ernstig is en in verhouding ook nog eens tot de zwaardere gevallen wordt gerekend. Appellante zal volgens verweerder dan ook in het komende academisch jaar weer de kans krijgen om dit examen alsnog succesvol af te ronden.
38. Het CBE is benieuwd waarom de behandeling van de zaak door verweerder relatief lang heeft geduurd. Verweerder geeft hierop aan dat er een grote werkvoorraad is en de behandeling daardoor langer dan gebruikelijk is geweest maar dat er verder geen specifieke andere oorzaken hieraan ten grondslag liggen. Er wordt door verweerder aangegeven dat de langere doorlooptijd geen consequenties heeft gehad voor de zorgvuldigheid van de procedure.
39. Het CBE is benieuwd in hoeverre het eerder ingeleverde paper van de andere student ook nog onderzocht is op eventueel plagiaat. Verweerder geeft hierop aan dat reeds bij de eerste kans geen vermoeden van plagiaat was vastgesteld en de betreffende student het vak heeft gehaald. In het kader van het onderhavige onderzoek is naar de paper gekeken maar op basis van de inhoud daarvan heeft verweerder opnieuw geen aanleiding gezien alsnog verder onderzoek naar plagiaat te doen bij de eerder ingeleverde paper.

BEOORDELING

40. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 14 juli 2025, te weten: de ongeldigverklaring van de herkansing van het Individual Research Paper, van het vak Consumer Psychology (EBC4079) wegens fraude. Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

41. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
42. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
43. Artikel 8.1 van de OER van de masteropleidingen van SBE 2024/2025 beschrijft wat er als fraude, waaronder begrepen plagiaat, wordt beschouwd. Plagiaat wordt gezien als een onregelmatigheid, dat wil zeggen een handeling en/of nalatigheid van een student die in strijd is met de regels, richtlijnen en instructies met betrekking tot (het afleggen van) examens. Plagiaat wordt in dit artikel omschreven als het presenteren van ideeën of woorden uit eigen bronnen of die van iemand anders zonder de bronnen op de juiste wijze te vermelden. Mogelijke voorbeelden volgens het artikel zijn hiervan: het gebruik of kopiëren van hun persoonlijke of andermans teksten, gegevens, ideeën of gedachten zonder adequate verwijzing naar de bron (en deze dus als hun eigen werk presenteren); de structuur of de kern van andermans gedachten presenteren zonder adequaat te verwijzen naar de bron en deze dus als hun eigen gedachten presenteren; letterlijke of bijna letterlijke citaten in de tekst niet duidelijk aangeven, bijvoorbeeld door middel van aanhalingstekens of een passende opmaak.
44. Artikel 8.2 van diezelfde OER bepaalt in aanvulling op artikel 7.12b WHW welke sancties er ingeval van fraude of plagiaat kunnen worden opgelegd. Zo wordt in lid 3 aangegeven dat als er een onregelmatigheid zoals fraude of plagiaat is vastgesteld en, indien van toepassing, een sanctie is opgelegd, de examencommissie het besluit opneemt in het dossier van de student. Dit besluit kan dan eventueel als strafverzwarende factor worden meegewogen ingeval er in de toekomst wederom een onregelmatigheid zou worden vastgesteld. Lid 4 van artikel 8.2 geeft aan dat wanneer een onregelmatigheid is vastgesteld, de examencommissie kan besluiten om een of meer maatregelen/sancties, zoals bedoeld in artikel 7.12b WHW, aan de student op te leggen. Dit kan onder meer (een combinatie van) een berisping/officialle waarschuwing zijn, en/of het ongeldig verklaren van een tentamen (of onderdelen daarvan) en/of uitsluiting van deelname of verdere deelname aan een of meer tentamens of examens voor een door de examencommissie vast te stellen periode (met een maximum van één jaar). In lid 5 van artikel 8.2 wordt aangegeven dat in ernstige gevallen van een vastgestelde onregelmatigheid, of indien een student schuldig wordt

bevonden aan meerdere vastgestelde onregelmatigheden, de examencommissie aan het College van Bestuur van de UM kan voorstellen om de betrokken student definitief uit te schrijven uit de opleiding.

45. Artikel 15 van de Regels en Richtlijnen van verweerder bepaalt eveneens wanneer er sprake is van onregelmatigheden zoals fraude of plagiaat waarbij wordt verwezen naar de hierboven toegelichte artikelen 8.1 en 8.2 uit de OER. Tevens wordt in dit artikel de procedure toegelicht ingeval er een verdenking van fraude of plagiaat is. In dat geval wordt de student geïnformeerd en ontvangt de student een zogeheten No Grade voor het examen zolang het onderzoek loopt. In het kader van het onderzoek dient de student te worden uitgenodigd voor een hoorzitting.
46. Volgens recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft de examencommissie de taak om op objectieve en deskundige wijze vast te stellen of een student voldoet aan de voorwaarden die in de onderwijs- en examenregeling worden gesteld over kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad als bedoeld in artikel 7.10a van de WHW. Het opleggen van sancties bij fraude heeft tot doel te bewerkstelligen dat een student daadwerkelijk die kennis en vaardigheden opdoet en dat de student voldoet aan de specifieke gedragsnormen die hij of zij geacht wordt als professional te ontwikkelen binnen het curriculum van de opleiding. De gestelde regels hebben naar hun aard een vormend en opvoedend karakter en de sancties op overtredingen van die regels hebben daarmee ook een pedagogisch en disciplinair karakter en zijn zodoende herstellend van aard (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 10).
47. De Afdeling wijst erop dat, gelet op het uniform overtredersbegrip, ook voor herstelsancties geldt dat buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd (ECLI:NL:RVS:2023:2067, r.o. 7.3) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.3).
48. De Afdeling benadrukt daarnaast dat het besluit om een student een herstelsanctie op te leggen moet voldoen aan de eisen die de Awb en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur daaraan stellen. In het bijzonder dient getoetst te worden aan het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1).
49. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de examencommissie om voorafgaand aan de beslissing alle feiten en gegevens over de gedraging die aanleiding geeft tot het opleggen van een sanctie en de betrokken belangen te vergaren. Hierbij is ook van belang dat de student die informatie tijdig ontvangt, zodat hij of zij daarop kan reageren. Het motiveringsbeginsel verplicht de examencommissie om kenbaar te maken welke regel is overtreden en te specificeren en te omschrijven hoe de student de overtreding heeft begaan. Het moet voor de student duidelijk zijn waarom de sanctie wordt opgelegd. Het is hierbij aan de examencommissie om te onderbouwen dat een student de regels heeft overtreden (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.1). In het kader van het evenredigheidsbeginsel moet de examencommissie meewegen dat een beslissing op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, een voor de student belastend besluit is. Naarmate de nadelige gevolgen van de opgelegde sanctie zwaarder zijn voor de student, zal de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel intensiever moeten zijn (ECLI:NL:RVS:2022:285, r.o. 7.9-7.10) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.2).
50. Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt het CBE bevestigend.

51. De door verweerder gegeven onderbouwing, bestaande uit het plagiaatrapport, de inhoudelijke analyse van de blokcoördinator en de mondelinge toelichting van verweerder tijdens de zitting is naar mening van het CBE dusdanig overtuigend en sluitend dat er geen redelijke andere verklaring meer over blijft, anders dan dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat. Het CBE stelt namelijk vast dat in het plagiaatrapport een algemene overeenkomst van drieënveertig procent is vastgesteld, waarvan vierentwintig procent bestaat uit overlap met het paper van een andere student. Daarnaast is vast komen te staan dat er in bepaalde onderdelen van het paper zelfs meerdere zinnen of delen van zinnen staan die woordelijk overeenkomen. Daarnaast blijkt uit de analyse van de blokcoördinator dat het paper niet alleen qua tekst en inhoudelijke gedachtegangen maar ook qua structuur en opzet op wezenlijke punten zeer sterke gelijkenissen vertoont met het eerder ingeleverde paper van de andere student. Deze feiten passen volgens het CBE binnen de definitie van plagiaat zoals opgenomen in artikel 8.1 van de OER van de masteropleidingen SBE 2024/2025 en reeds toegelicht in overweging 43. In aanvulling hierop stelt het CBE ook nog vast dat volgens verweerder circa 24 van de 30 studenten het examen in de herkansing succesvol hebben gemaakt en dat dat gegeven lastig valt te rijmen met het argument van appellante dat het plagiaat ook mogelijk te wijten is aan het feit dat alle studenten moesten kiezen uit dezelfde achttien documenten, waaruit elke student minimaal drie documenten moest selecteren. Hetgeen appellante in het schikkingsgesprek, beroepschrift en op de hoorzitting heeft verklaard leidt volgens de CBE ook niet tot een andere conclusie.
52. Het CBE is van oordeel dat verweerder het besluit voldoende heeft gemotiveerd. Zowel uit het bestreden besluit d.d. 14 juli 2025 als uit de overige dossierstukken (waaronder het verslag van het schikkingsgesprek) en het ter zitting verhandelde blijkt dat aan appellante meer dan voldoende is toegelicht op welke gronden het genomen besluit is gebaseerd.
53. Gelet op de dossierstukken en het verhandelde ter zitting is het CBE eveneens van oordeel dat het besluit van verweerder op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en in overeenstemming is met de voorgeschreven procedure zoals opgenomen in artikel 15 van de Regels en Richtlijnen van verweerder. Er heeft een onderzoek plaatsgevonden naar aanleiding van hetgeen de plagiaatsoftware heeft gedetecteerd. In het kader van dat onderzoek is op 10 juni 2025 een gesprek gevoerd met appellante waarin haar de bevindingen van verweerder zijn voorgelegd en waarbij zij de gelegenheid heeft gekregen haar standpunt op deze bevindingen toe te lichten. Uiteindelijk heeft verweerder, mede naar aanleiding van dit gesprek en het uitgevoerde onderzoek, besloten het examen van appellante vanwege plagiaat definitief ongeldig te verklaren. Tijdens het schikkingsgesprek dat in het kader van het ingediende beroep heeft plaatsgevonden, heeft appellante wederom uitvoerig haar standpunt kunnen toelichten.
54. Voorts beoordeelt het CBE of het bestreden besluit in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Het CBE stelt vast dat verweerder naar aanleiding van de vastgestelde fraude het door appellante ingediende herkansingspaper ongeldig heeft verklaard. Het CBE is van oordeel dat verweerder hiermee niet in strijd heeft gehandeld met het evenredigheidsbeginsel. Het CBE acht het niet onredelijk dat het belang van borgen van de kwaliteit van de organisatie en het een halt toeroepen van fraude zwaarder weegt dan het belang van appellante om het vak nu te halen. Daarbij betreft het CBE ook dat enig nadeel dat wordt ervaren door appellante inherent is aan het opleggen van een sanctie. In artikel 8.2 lid 4 van de OER is bepaald dat verweerder de bevoegdheid heeft om een tentamen of opdracht ongeldig te verklaren indien sprake is van fraude. Nu volgens het CBE buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd, acht het CBE deze sanctie evenredig, temeer nu verweerder niet heeft besloten om naast de ongeldigverklaring ook nog het onthouden van een nieuwe examenmogelijkheid als aanvullende sanctie op te leggen. Ook het opnemen van een aantekening van het officiële besluit in het studentendossier is in lijn met het

genoemde in artikel 8.2 lid 3 van de OER. Dat appellante nu ongeveer een jaar moet wachten tot de volgende examenmogelijkheid en daardoor ook genoodzaakt is langer collegegeld te betalen acht het CBE weliswaar vervelend voor appellante, maar dit is geen gevolg van de opgelegde sanctie zelf, doch van het reguliere onderwijsprogramma en de daaraan verbonden examenmomenten. Dit weegt volgens het CBE ook niet zwaarder dan het eerder genoemde algemeen belang van het borgen van de kwaliteit van de organisatie en het een halt toeroepen van fraude.

55. Gelet op de hierboven opgenomen overwegingen, is het CBE dan ook van oordeel dat het besluit van verweerder niet in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel en ook niet kennelijk onredelijk is.

Ook hetgeen appellante anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op 22 september 2025.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 53 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken